

Pääasia ei ollut voitto... vaan maaliin pääsy

Gaia-spinaakkerin tulikaste tapahtui kesäkuun alussa Suomen pisimmässä avomeripurjehduskilpailussa, Espoo Suursaari Recessa. Kilpailun lähtö ja maali ovat Espoon Mellsteninrannassa, ja rata kiertää itäisellä Suomenlahdella Suursaaren ympäri. Radan kokonaispituus on n. 160 merimailia eli lähes 300 km.

Ennakoasetelmat kisaan olivat mielenkiintoiset.

Tuuliennusteet muuttuivat lähes tunneittain niin, että alun perin erittäin kevyet ennusteet osoittivat lopulta jopa 13 m/s tuulia. Tuulta oli lopulta lähes 15 m/s, ja 160 ilmoittautuneesta veneestä lähes 40 joutui keskeyttämään kilpailun purjeen repeämiseen, peräsimen menetykseen, maston katkeamiseen tai muuhun paikkojen pettämiseen.

Carambassa oli opittu edellisvuodesta, joten kipparin vaatimukset pizzan tilaamisesta juuri lähdön hetkellä tyrmättiin ja ruokailun sijaan lähdettiin ajoissa Haukilahdenselälle hakemaan hyvää paikkaa lähtöviivalta ja strategiaa sen saavuttamiseksi. Päätettiin nousta viivalle suht tiukkaa vastaista vapaasta välistä, kääntää lähtöpaukulla viivan yli ja nostaa spinnu.

Kaikki menikin hyvin, kunnes lähtömerkki saatiin ja tuli aika nostaa spinnu. Se oli pakattu huolimattomasti pussiinsa ja nousi ns. rintsikoille eli keskeltä solmussa. Solmun avaamisessa oli työtä, mutta kärki ei onneksi ehtinyt kovin kauas.

Nopeasti kokosimme itsemme alun hankaluuksista ja laskimme spinnun seuraavalla merkillä Melkin edustalla esimerkillisen ammattimaisesti. Sivutuuliosuuden jälkeen spinnu nousi taas Gråskärsbådanilla, ja alkoi ensimmäinen pidempi pätkä kohti Kallbådagrundin kasuunia Sipoon edustalla.

Ennusteen mukaan tuuli tulisi hiljenemään ja kääntymään pohjoiseen. Arvioimme kuitenkin pääsevämme

Kallbådalle ennen tätä, joten emme kiertäneet pohjoiseen niin paljon kuin pääosa muista veneistä. Tämä osoittautukin hyväksi oivallukseksi, sillä pääjoukkokin huomasi kiertäneensä turhan lenkin Kallbådalle tultaessa. Olimme hyvissä asemissa.

Tuuli kääntyi eteen ja alkoi pitkä luovi kohti Kotkan porttia. Ajoimme teorian mukaisesti huononevaa halssia ensin ja kaikki menikin hyvin niin kauan kuin tuuli oli kohtuullinen. Auringon noustua alkoi tuuli kuitenkin voimistua ja aallokko kasvaa.

Kohta jouduimme toteamaan, että vene ei enää pysy lapasessa täysillä purjeilla keularullan latistuskierrroksesta huolimatta. Otimme isonpurjeeseen yhden reivin, mikä auttoikin asiaa. Vähän ajan päästä otimme myös keulapurjetta sisään. Aallokko oli mielettömän suurta ja vaati erittäin keskittyynyttä ajoa. Jokainen huonosti otettu aalto lähes pysäytti veneen.

Puoli yhdeksän aikaan aamulla ohitimme Kotkan portin ja saimme ensimmäisen väliajan. Valitettavasti tekstiviesti kotitukikohdasta kertoi, että emme olleet onnistuneet pysymään kärjen vauhdissa. Keli oli kuitenkin niin kova, että olimme tyytyväisiä siitä, että olimme kisassa edelleen mukana. Kuuntelimme VHF-radiosta keskeytysilmoitusten tasaista virtaa.

Päätimme edelleen pienentää keulapurjetta ja vaihdoimme eteen fokan. Vene muuttui mukavammaksi käsitellä, mutta menetimme huippunopeudesta muutaman solmun kymmenyksen.

Tässä vaiheessa miehistö alkoi olla aika toimintakyvyttöntä. Osa oli tullut merisairaaksi ja muu osa eli energiapatukoilla ja kivennäisvedellä koska ruuanlaitto oli mahdotonta. Myös nukkuminen oli vaikeaa. Onneksi kuitenkin Suursaaren itäpuolella aallokko oli hiukan pienempää ja kurssimme ei enää ollut tiukan vastainen. Pystyimme jopa purkamaan reivin, kunhan miehistö saatiin vain suostuteltua työhön.

Saaren länsipuolella meri ei ollut enää kuoppainen, ja tulimme reippaassa sivutuulella takaisin kohti Kotkan porttia. Kauan ja hartaasti odotettu ruuanlaitto ja ennen kaikkea kahvin keitto pääsivät käyntiin.

Kotkan portilla nostimme loistavan spinnumme jälleen ja ajoimme näyttävissä surfeissa kohti Kallbådaa ajoittain jopa 8 solmun vauhdilla. Lähellä Kallbådaa veneestä kuului yhtäkkiä kova pamaus ja se tärähti kuin köli olisi osunut johonkin. Vettä oli alla kuitenkin lähes 50 metriä. Tarkempi analyysi osoitti, että mastossa oli jotain pettänyt. Uusi spinnu oli merkittävästi vanhaa isommalla purjevoimallaan hajottanut nostimen pylpyrän. Tilanne oli sikäli mielenkiintoinen, että totesimme haverin seurauksena nostimen olevan jumissa. Emme siis saisi spinaakkeria alas.

Koko mukana ollut ajatusvoima valjastettiin suunnittelemaan vaurion korjaamista. Tiukan aivoriihen päätteeksi korjaussuunnitelma oli selvä. Se tosin edellytti miehen lähettämistä mastoon. Kun miehistön jäsenet A ja B ajoivat venettä ja spinnua, jäsenet C ja D vinssasivat puosuntuolilla jäsenen E viemään korjaussarjaa mastoon. Kaikki meni loistavasti ja taikurit olivat itsekin yllättyneitä suoritettun korjaustyön erinomaisesta onnistumisesta!

Valitettavasti kuitenkin olimme Suursaaren kierrossa jääneet kärjestä lisää ja se kostautui. Kävi niin kuin usein iltaa kohti käy - meidän tuulemme alkoi hiljetä. Otimme maalivahdin pois eli panimme kaiken yhden kortin varaan ja kiersimme etelän kautta laajan banaanin. Uskoimme, että tuuli kääntyy ennusteen mukaan niin, että me voimme ajaa spinnulla koko matkan kun taas suoraan menevät joutuvat luopumaan spinnusta. Valitettavasti vastustaja teki kuitenkin maalin tyhjiin: ennuste toteutui myöhässä ja jäimme kärjestä lisää. Lopulta maalin lähestyessä tuuli kuoli hetkeksi kokonaan. Saatoimme vain kuvitella miten kärki hieroi partaansa tyytyväisenä päästyään maaliin vielä hyvien tuulien aikana. No, loppuun asti pelattiin, ja klo 02.10 ylitimme sitten maaliviivan. Sijoitus ei ollut päätä huimaava, mutta toisin kuin moni muu, me saimme tuloksen. Ja uusi spinnu oli loistava.

S/Y Caramba

SHE 36 - South Hants Marine, Southampton, GB, 1976

Suunn. Sparkman&Stevens

Omistajat Niklas Sundblad ja Kaika Ylimmäinen

Kilpailumiehistö

Niklas Sundblad

Tuomas Raivio

Ari Näätäsaari

Juha Raitio

Pekka Muukkonen

Mikko Syrjänen

Caramba on tehnyt yhteistyösopimuksen Gaiian kanssa, ja tarjoaa Gaialle ja sen sidosryhmille mm. mahdollisuutta purjehtia Helsingin kauniilla vesillä.